

Daniels bok – nummer nittiofyra

Att blottlägga den profetiska ramen: att förstå de trefaldiga makter som leder till Harmagedon

Jeff Pippenger
2024-02-27

Den profetiska struktur som tillämpades av William Miller var ordningen med de två förödande makterna: hedniska Rom följt av det påvliga Rom. Den profetiska struktur som tillämpas av Future for America är ordningen med de tre förödande makterna: hedniska Rom följt av det påvliga Rom och därefter det avfälliga protestantismen. Roms tre manifestationer är dessa tre förödande makter: draken, vilddjuret och den falske profeten. Denna struktur blev till stor del igenkänd genom det motstånd som restes mot ljuset i de sista sex verserna i Daniels elfte kapitel, vilket avförseglades vid ändens tid år 1989.

De två första manifestationerna av Rom identifierar den profetiska beskaffenheten hos det moderna Rom, den tredje och sista manifestationen av Rom. Det moderna Rom identifierar strukturen hos den sista tidens slutliga trefaldiga förföljande makt. Nära besläktade, men tydligt åtskilda, är Babylons tre manifestationer. Den första var Nimrods Babel. Den andra var Nebukadnessars och Belsassars Babylon. Tillsammans identifierar dessa två profetiska vittnen det moderna Babylons profetiska kännetecken. Även om det moderna Rom och det moderna Babylon på ett plan är samma väsen, identifierar Babylons tre manifestationer Babylons slutliga fall och syndens människas högmod.

Babylons fall är ett stort och specifikt ämne i Bibelns profetior, liksom den romerske påvens högmod. I Uppenbarelsebokens sjuttonde kapitel kommer en av de änglar som utgjuter de sju sista plågorna för att särskilt identifiera domen över Babylon, vilket är ett annat uttryck för hennes fall.

Och en av de sju änglarna, som hade de sju skålarna, kom och talade med mig och sade till mig: Kom hit, så skall jag visa dig domen över den stora skökan, som sitter på många vatten, med vilken jordens kungar har bedrivit otukt, och jordens invånare har blivit druckna av hennes otukts vin. Så förde han mig i anden bort till öknen, och jag såg en kvinna sitta på ett scharlakansrött vilddjur, fullt av hädiska namn, med sju huvuden och tio horn.
Uppenbarelseboken 17:1–3.

Ängelns uppgift är att visa Johannes domen över kvinnan som har ”MYSTERIET BABYLON” skrivet på sin panna.

Och kvinnan var klädd i purpur och scharlakansrött och smyckad med guld och ädelstenar och pärlor, och hon hade i sin hand en gyllene bägare, full av styggelser och orenheten i hennes otukt. Och på hennes panna var ett namn skrivet: MYSTERIUM, DET STORA BABYLON, MODERN TILL SKÖKORNA OCH TILL JORDENS STYGGELSER. Och jag såg kvinnan berusad av de heligas blod och av Jesu martyrs blod; och när jag såg henne, förundrade jag mig storligen. Uppenbarelseboken 17:4–6.

Den geopolitiska apparat som påvedömet i de sista dagarna använder för att förfölja dem som hon anser vara kättare framställs som ”ett scharlakansrött vilddjur, fullt av hädiska namn, med sju huvuden och tio horn”. Det faktum att hon rider på vilddjuret visar att hon har kontroll över det, såsom en ryttare över en häst.

Och kvinnan som du såg är den stora staden, som härskar över jordens kungar.
Uppenbarelsboken 17:8.

Det ”scharlakansröda vilddjur med sju huvuden och tio horn” är det moderna Rom och representerar den geopolitiska struktur som kvinnan använder när hon förföljer Guds trofasta i de sista dagarna. Kvinnan är det moderna Babylon, den stora staden som bedriver otukt och härskar över jordens kungar. De två första manifestationerna av Babylon, representerade av Babel i Första Mosebokens elfte kapitel och Babylon i Daniels fjärde och femte kapitel, beskriver det moderna Babylons högmod och fall i de sista dagarna. Kvinnan som döms i Uppenbarelsbokens sjuttonde kapitel är det moderna Babylon, och vilddjuret som hon råder över är det moderna Rom. Hon har bedrivit otukt med kungarna, och tillsammans är de ett kött.

Därför skall en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och de skall vara ett kött. 1 Moseboken 2:24.

Även om de är ett, särskiljs vissa profetiska kännetecken hos det moderna Rom och det moderna Babylon i Guds ord. Berättelsen om det moderna Babylon, såsom den fastställs genom de två vittnena Babel och Babylon, handlar om hennes högmod och hennes slutliga fall. I de sex sista verserna i Daniel elva används kungen i norr för att representera påvedömet. Påven i Rom är Satans jordiska representant.

”För att vinna världsliga fördelar och hedersbetygelser leddes kyrkan att söka gunst och stöd hos jordens stora män; och sedan hon därigenom hade förkastat Kristus, förmåddes hon att ge sin trohet åt Satans representant — biskopen i Rom.” The Great Controversy, 50.

Satan önskade vara Gud, och hans begär var att inta Guds politiska och religiösa troner.

Hur har du inte fallit från himlen, du Lucifer, morgonrodnadens son! Hur har du inte huggits ned till jorden, du som kuvade folken! Ty du sade i ditt hjärta: Jag vill stiga upp till himlen, jag vill upphöja min tron över Guds stjärnor; jag vill också sätta mig på församlingens berg, längst uppe i norr; jag vill stiga upp över molnens höjder; jag vill vara lik den Högste. Jesaja 14:12–14.

Satan önskade upphöja sin tron (vilken är en symbol för kungligt herravälde) ”över Guds stjärnor”. Guds stjärnor är änglarna och representerar Guds regerings ordning. Satan önskade ”också” sitta ”på församlingens berg längst uppe i norr”. Församlingen är Kyrkan, och den är belägen i Jerusalem, som ligger längst uppe i norr. Att sitta på en tron längst uppe i norr är att vara kungen i norr. Kristus är den sanne Kungen i Norden, som också är Konung över Guds regering. Satan önskade ”bli lik den Högste”.

En sång och psalm för Koras söner. Stor är Herren och högt lovad i vår Guds stad, på hans helighets berg. Skönt i sitt läge, hela jordens glädje, är Sions berg på den nordliga sidan, den

store Konungens stad. Gud är känd i hennes palats som en tillflykt. Psalm 48:1–3.

Satans jordiske representant är biskopen av Rom (påven). I de sista sex verserna i Daniel elva skildras den romerske påvens slutliga upphøjelse och fall, och där framställs påven som konungen i norr. Han är den katolska kyrkans överhuvud, och ordet ”katolsk” betyder universell. För att Satan skulle kunna förfälska Kristi två troner (den politiska och den religiösa), skapade Satan den katolska kyrkan i syfte att ha ett världsomfattande religiöst system när han i de sista dagarna börjar sin personifikation av Kristus.

”Denna kompromiss mellan hedendom och kristendom ledde till framväxten av ’syndens människa’, som i profetian förutsagts stå Gud emot och upphöja sig över honom. Detta väldiga system av falsk religion är ett mästerverk av Satans makt — ett monument över hans strävanden att sätta sig själv på tronen för att härska över jorden enligt sin vilja.” The Great Controversy, 50.

Satan uppförde ett världsomfattande religiöst system och även en världsomfattande politisk struktur i syfte att efterlikna de två auktoritetens troner på vilka den sanne Konungen i Norden sitter. De tio kungarna i Uppenbarelseboken sjutton, med vilka skökan bedriver otukt och över vilka hon härskar i de sista dagarna, representerar vilddjuret med sju huvuden och tio horn, över vilket kvinnan härskar, hon som har BABYLON skrivet på sin panna. I kapitel sjutton ”skall de tio hornen ... hata skökan och göra henne öde och naken och äta hennes kött och bränna upp henne i eld”. Så framställs hennes dom. Babylons tre manifestationer identifierar Babylons slutliga fall. Roms tre manifestationer identifierar den politiska struktur över vilken hon härskar.

De tre änglarnas budskap i Uppenbarelsebokens fjortonde kapitel behandlar det slutliga fallet för det moderna Babylon, liksom också Daniels elfte kapitel, verserna fyrtiofyra och fyrtiofem. Hennes slutliga fall omnämns i Uppenbarelsebokens sjuttonde kapitel, men framställs ännu mer specifikt i kapitel arton. Daniel elvas skildring av det moderna Babylons slutliga fall, tillsammans med åskådliggörandet i kapitel fjortons tre änglar och beskrivningen av det slutliga fallet i kapitlen sjutton och arton, skall sammanföras, rad på rad. I Daniel elva identifieras det moderna Babylons slutliga fall såsom inträffande då hon inte får någon hjälp.

Och han skall slå upp sitt palats tält mellan haven på det härliga heliga berget; men han skall gå mot sitt slut, och ingen skall hjälpa honom. Daniel 11:45.

I nästa vers träder Mikael fram, och människans nådatid avslutas. Versen inleds med orden: ”Och vid den tiden.” När det moderna Babylon faller, avslutas människans nådatid, och hon dör ensam. Den tredje ängeln identifierar nådatidens avslutning, därför att den visar att världen har delats i två klasser av människor: de som har vilddjurets märke och de som har Guds sigill. Vid den tiden utgjuts Guds vrede över det moderna Babylon och över dem som har tagit emot hennes myndighets märke.

Och den tredje ängeln följde dem och sade med hög röst: Om någon tillber vilddjuret och dess bild och tar emot dess märke på sin panna eller på sin hand, så skall också han dricka av Guds vredes vin, som är utskänkt oblandat i hans harmes bägare; och han skall plågas i eld och svavel inför de heliga änglarna och inför Lammet. Och röken från deras plåga stiger upp i

evigheters evighet; och de har ingen ro vare sig dag eller natt, de som tillber vilddjuret och dess bild, och var och en som tar emot märket med dess namn. Här är de heligas tålmod: här är de som håller Guds bud och Jesu tro. Uppenbarelseboken 14:9–12.

I Uppenbarelseboken kapitel arton framställs domen över den stora skökan som en fortskridande dom som börjar vid den snart antagna söndagslagen, när den andra rösten kallar Guds andra hjord ut ur Babylon. Vid vers tjugooett markeras därefter nådatidens slut, och därmed identifieras en tidsperiod från den snart antagna söndagslagen i Förenta staterna till dess att Mikael träder upp, under vilken det moderna Babylons dom fullbordas, under en tid av stor förföljelse.

Och en väldig ängel tog upp en sten, lik en stor kvarnsten, och kastade den i havet och sade: Så skall med våld den stora staden Babylon störtas ned och aldrig mer finnas till. Och ljudet av harospelare och musiker och flöjtblåsare och trumpetare skall aldrig mer höras i dig; och ingen hantverkare, vilket hantverk han än må utöva, skall någonsin mer finnas i dig; och ljudet av en kvarnsten skall aldrig mer höras i dig; och ljuset från en lampa skall aldrig mer lysa i dig; och brudgummens och brudens röst skall aldrig mer höras i dig. Ty dina köpmän var jordens stormän, ty genom dina trolldomskonster blev alla folk förledda. Och i henne fanns blodet av profeter och heliga och av alla dem som hade blivit slagna på jorden. Uppenbarelseboken 18:21–24.

Stenens nedkastande, musikernas och arbetarnas tystnande, ljusets utsläckande, brudens och brudgummens rösters tystnande är alla uttryck hämtade från Gamla testamentet som betecknar nådatidens slut.

När Daniel kapitel elva profetiskt läggs över Uppenbarelsebokens kapitel tretton och fjorton, och dessa två avsnitt sedan läggs över Uppenbarelsebokens kapitel sjutton och arton, finner vi tre profetiska linjer som, bland andra sanningar, framställer det slutliga fallet för det moderna Babylon. Var och en av de tre linjerna representerar en av de trefaldiga makter som leder världen till Harmageddon. Daniel kapitel elva identifierar vilddjuret (påvedömet). Uppenbarelsebokens kapitel tretton och fjorton framställer samma historia, men ur den falske profetens perspektiv (Förenta staterna). Uppenbarelsebokens kapitel sjutton och arton identifierar samma profetiska linje, men den historia som där framställs är fokuserad på draken (Förenta nationerna).

Var och en av de tre linjerna börjar vid ändens tid år 1798. Den fjortonde versen i Daniels elfte kapitel börjar med orden: ”Och vid ändens tid.” ”Ändens tid” i versens inledning är år 1798, och när versen uppfylldes 1989 var det också ”ändens tid”, ty Jesus åskådliggör slutet genom början när Han vill sätta Sin signatur på ett viktigt faktum. Syster White upplyser oss om att även det trettonde kapitlet i Uppenbarelseboken börjar år 1798.

”Och när påvedömet, berövat sin styrka, tvingades att upphöra med förföljelsen, såg Johannes en ny makt träda fram för att återge drakens röst och fullfölja samma grymma och hädiska verk. Denna makt, den sista som skall föra krig mot kyrkan och Guds lag, framställdes i symbol genom ett vilddjur med lammhorn.” Signs of the Times, 1 november 1899.

Den profetiska linje som börjar i vers fyrtio i Daniel elva år 1798 fortsätter till dess att människans nådatid avslutas, när Mikael träder fram. Den profetiska linje som börjar år 1798, ”när påvedömet,

berövat sin styrka, tvingades att upphöra med förföljelsen”, slutar med att Guds vrede utgjuts över dem som har tagit emot ”märket” för påvlig auktoritet. I Uppenbarelseboken kapitel sjutton, när ängeln kommer till Johannes för att visa honom domen över den påvliga skökan, förs Johannes till själva slutet av ”öknen”, som representerar historien från år 538 till 1798. Andligen placerad i 1798 nedtecknar Johannes domen över det moderna Babylon, vilken börjar med den andra rösten i Uppenbarelseboken arton, som förkunnar att påvedömet har fyllt sin nådatids bägare, och dess dom fortsätter därefter till dess att nådatiden avslutas, när kvarnstenen kastas i havet.

Rad på rad identifierar dessa tre rader det slutliga fallet för det moderna Babylon, som har bedrivit otukt med kungarna i det moderna Rom. Daniel elva vittnar om påvedömet, framställt som kungen i norr. Uppenbarelseboken tretton och fjorton vittnar om den falske profeten, och kapitlen sjutton och arton vittnar om drakens roll (de tio kungarna). Den profetiska struktur som Future for America använder bygger på de tre makter som leder världen till Harmageddon.

De två vittnena om Babel och Babylon identifierar det moderna Babylons profetiska kännetecken. Dessa två vittnen talar om högmodet hos en påvlig ledare, som bekänner sig vara kristen och sätter sig i Guds tempel och utropar sig själv till Gud. Dessa två vittnen identifierar också hans slutliga fall. Påvens självupphöjelse och slutliga fall, såsom de framställs i Babylons tre manifestationer, är det som grundlägger synen av den profetiska historien.

Och i de tiderna skall många resa sig mot kungen i södern; också rövarna bland ditt folk skall upphöja sig för att upprätta synen; men de skall falla. Daniel 11:14.

Vi kommer att fortsätta vår behandling av Babylons tre manifestationer i nästa artikel.

Och jag hörde en annan röst från himlen säga: Gå ut från henne, mitt folk, för att ni inte skall bli delaktiga i hennes synder och inte få er del av hennes plågor. Ty hennes synder har nått ända upp till himlen, och Gud har kommit ihåg hennes missgärningar. Vedergäll henne såsom hon har vedergällt er, och ge henne dubbelt igen efter hennes gärningar; i den bägare som hon har fyllt, fyll åt henne dubbelt. Så mycket som hon har förhärligat sig själv och levt i vällust, så mycket plåga och sorg skall ni ge henne. Ty hon säger i sitt hjärta: Jag sitter som en drottning, jag är inte änka och skall aldrig se sorg. Därför skall hennes plågor komma på en enda dag: död och sorg och hungersnöd, och hon skall fullständigt förbrännas i eld. Ty stark är Herren Gud, han som dömer henne. Uppenbarelseboken 18:4–8.